

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/148/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313011085
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2313011085.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Pavla Sládka, v trestnej veci proti obžalovanému R. U. a spol. pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a iné o odvolaní krajského prokurátora a obžalovaného R. U. proti rozsudku Okresného súdu v Galante zo dňa 17.09.2014 sp. zn. 29T/228/2013 na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.02.2015 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku **z r u š u j e** sa napadnutý rozsudok ohľadom obžalovaného Ing. A. Y. v oslobodzujúcom výroku.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

Ing. A. Y., narodený XX.XX.XXXX v Q., bytom Q., T. D. XXX, t. č. bytom S. XXX,

podľa § 285 písmeno c/ Trestného poriadku **o s l o b o d z u j e** spod obžaloby Krajského prokurátora v Trnave č. Kv 52/13 zo dňa 18.11.2013 pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, zločinu vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20, § 189 odsek 1 Trestného zákona, pokus prečinu podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20, § 14 odsek 1, § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe že:

spolu so spoluobvineným R. U. a už s právoplatne odsúdeným R. X., E. D., T. J. a X. T. po vzájomnej dohode a rozdelení úloh v úmysle obohatiť sa na úkor poškodeného S. T. realizovali tento svoj zámer tým spôsobom, že obvinený E. D. a T. J. dňa 12.04.2013 v čase približne o 17.30 hod. do 18.00 hod. vylákali tohto na motorovom vozidle zn. Škoda Oktávia ev. č.: SA - 201 CD ku garážam nachádzajúcich sa v Šali pri Dolnej ulici, pričom predtým odhodil vo vozidle fingovanú drogu, obvinený R. U. a Ing. A. Y. ako policajti mu zastavení a skontrolovaní tohto vozidla našli v ňom odhodenuú tzv. drogu a upozornili poškodeného, že budú voči nemu postupovať ako proti páchatelovi drogovej trestnej činnosti, obvinený E. D. v rámci dohodnutého scenára následne privolať na miesto obvineného R. X. spolu s obvineným X. T., po rozhovore obvineného R. X. s obvineným R. U. a obžalovaným Ing. A. Y., obvinený R. X. navrhol poškodenému S. T., že policajti za vybavenie prípadu, t.j. za to, že nebudú konať požadujú peniaze v sume 3.300,- Eur, avšak poškodený S. T. následne požiadal o pomoc bývalého príslušníka PZ po zásahu ktorého mu obvinený R. U. a obžalovaný Ing. A. Y. vrátili doklady o auta a nechali ho odísť.

II. Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného R. U., narodeného XX.XX.XXXX, zamieta.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd v Galante uznal obžalovaného R. U. v bode 3, 4 a 5 za vinného z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona zločinu vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20, § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona a prečinu podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20, § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona z časti

dokonaného v bodoch 3, 4, z časti vo forme pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona (v bode 5) ktorých sa mal dopustiť na skutkovom základe, že

3/ obžalovaní R. U., J. E. (ktorý už bol právoplatne odsúdený v konaní vedenom na OS Galanta pod sp. zn. 1T/18/2014). R. X., E. D., X. T. a G. T. (ktorý už bol právoplatne odsúdený v konaní vedenom na OS Galanta pod sp. zn. 1Z/18/2014) po vzájomnej dohode a rozdelení úloh v úmysle obohatiť sa na úkor poškodeného J. X., realizovali tento svoj zámer tým spôsobom, že E. D. dňa 03.04.2013 v čase približne od 13.00 hod. do 13.30 hod. pod zámienkou vyskúšania motorového vozidla zn. Volkswagen Passat, ev. č. SA - 033 CE, vylákal poškodeného ku garážam nachádzajúcim sa v Šali pri Dolnej ulici, kde podhodil v aute fingovanú drogu R. U. ako policajť s vedomím J. E., policajta, uvedené motorové vozidlo zastavil, skontroloval a našiel v ňom podhodенú drogu, pričom v rámci dohodnutého scenára poškodenému nasadil putá a vyhrážal sa mu vykonaním domovej prehliadky a stratou zamestnania, E. D. sa podujal, že prípad pomôže vyriešiť a privolal na miesto R. X., X. T. a G. T., po rozhovore R. X. s R. U., R. U. dal dolu poškodenému J. X. z rúk putá a požadoval od neho za nekonanie sumu 3.000,- Eur, pričom poškodený J. X. v obave pred možnými následkami ešte v ten istý deň odovzdal R. X. sumu 3.000,- Eur; dňa 04.04.2013 poškodeného J. X. telefonicky kontaktoval neznámy muž a pod hrozbou fyzickej ujmy požadoval od neho finančnú náhradu vo výške 800,- Eur za údajný tovar, ktorý poškodenému v predchádzajúci deň zadržali v aute policajti, pričom v ten istý deň poškodený odovzdal uvedenú sumu G. T., o niekoľko dní R. X., E. D. a X. T. požadovali od poškodeného J. X. peniaze v sume 1.300,- Eur za to, že u policajtov vybaví, že nebude postihnutý za nájdenie drogy vo vozidle, ktorú sumu poškodený J. X. následne vyplatil R. X. a X. T.; dňa 15.05.2013 R. X. a X. T. s vedomím R. U. prišli za poškodeným J. X. do miesta jeho bydliska vo T. a pod hrozbou fyzického násillia požadovali od neho vyplatenia ďalších peňazí v sume 4.500,- Eur za vybavenie prípadu s drogou nájdenou vo vozidle, čo však poškodený odmietol urobiť, pričom k vyplateniu týchto peňazí ho R. X. a X. T. s vedomím R. U. nútili aj prostredníctvom následných výhražných telefonátov,

4/ obžalovaní R. U., J. E. (ktorý už bol právoplatne odsúdený v konaní vedenom na OS Galanta pod sp. zn. 1T/18/2014), R. X., E. D., X. T. a G. T. (ktorý už bol právoplatne odsúdený v konaní vedenom na OS Galanta pod sp. zn. 1T/18/2014) po vzájomnej dohode a rozdelení úloh v úmysle obohatiť sa na úkor poškodeného T. D., zrealizovali tento svoj zámer tým spôsobom, že E. D. dňa 04.04.2013 v čase približne od 20.00 hod do 21.00 hod. pod zámienkou vrátenia náhrady za poskytnutú pôžičku, vylákal tohto na motorovom vozidle zn. Felicia ev. č. SA-376 AE ku garážam nachádzajúcich sa v Šali pri Dolnej ulici, predtým podhodil v aute fingovanú drogu, R. U. a J. E., ako policajti, po zastavení poškodeného s vozidlom, toto skontrolovali a po nájdení tzv. drogy vo vozidle nasadili poškodeného putá s tým, že budú proti nemu postupovať ako proti páchatel'ovi drogovej trestnej činnosti; E. D. v rámci dohodnutého scenára následne privolal na miesto R. X. spolu s X. T. a G. T., po rozhovore R. X. s policajtmí R. U. a J. E., R. X. navrhol poškodenému T. D., že policajti za nekonanie požadujú sumu 3.000,- Eur, pričom poškodený T. D. zo strachu pre možnými následkami s týmto návrhom súhlasil a ešte v ten istý deň si požičal uvedenú sumu peňazí od Z. S. a N. T., ktorí ho ubezpečili, že požadované peniaze odovzdajú priamo ich žiadateľom, čo aj následne urobili,

5/ obžalovaní R. U., R. X., E. D., T. J. a X. T. po vzájomnej dohode a rozdelení úloh v úmysle obohatiť sa na úkor poškodeného S. T., realizovali tento svoj zámer tým spôsobom, že E. D. a T. J. dňa 12.04.2013 v čase približne od 17.30 hod do 18.00 hod. vylákali tohto na motorovom vozidle zn. Škoda Octavia, ev. č. SA - 201 CD, ku garážam nachádzajúcim sa v Šali pri Dolnej ulici, pričom predtým podhodili vo vozidle fingovanú drogu; R. U. ako policajť po zastavení a skontrolovaní tohto vozidla našiel v ňom podhodенú tzv. drogu a upozornil poškodeného, že bude proti nemu postupovať ako proti páchatel'ovi drogovej trestnej činnosti, E. D. v rámci dohodnutého scenára následne privolal na miesto R. X. spolu s X. T., po rozhovore R. X. s R. U., R. X. navrhol poškodenému S. T., že policajti za vybavenie prípadu t. j. za to, že nebudú konať, požadujú peniaze v sume 3.000,- Eur, avšak poškodený S. T. následne požiadal o pomoc bývalého príslušníka PZ, po zásahu ktorého mu R. U. vrátil doklady od auta a nechal ho odísť. Zároveň podľa § 285 písmena c/ Trestného poriadku obžalovaného Ing. A. Y. oslobodil spod obžaloby krajského prokurátora sp. zn. Kv 52/13 zo dňa 18.11.2013 pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona zločinu vydierania spolupáchatel'stvom podľa § 20, § 189 odsek 1 Trestného zákona pokusu prečinu podvodu spolupáchatel'stvom podľa § 20, § 14 odsek 1, § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona na skutkovom základe, ako je uvedené v obžalobe nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie krajský prokurátor čo do oslobodzujúceho výroku ohľadom obžalovaného Ing. A. Y., ako i obžalovaný R. U..

Pokiaľ ide o odvolanie krajského prokurátora, tento v písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že súd prvého stupňa nesprávne hodnotil vykonané dôkazy a vnútorné presvedčenie súdu nie

je starostlivo uvážené vo všetkých okolnostiach prípadu v zmysle § 2 odsek 12 Trestného poriadku, nakoľko z výsledkov vykonaného dokazovania je evidentné, že obžalovaný Ing. A. Y. nebol zo spáchania žalovaného skutku usvedčený iba výpoveďou poškodeného S. T., ale celým radom ďalších nepriamych dôkazov na ktoré v dôvodoch odvolania poukazuje. Jedná sa predovšetkým o výpoveď svedka Ing. N. X. riaditeľa Obvodného oddelenia PZ Močenok, z ktorej výpovede možno vyvodiť, že v čase spáchania skutku pôsobila policajná hliadka v tejto časti služobného obvodu Šaľa neoprávnene v rámci vopred dohodnutého scenára. Rovnako z výpovede svedka W. Y. bývalého policajta je evidentné, že po jeho zaangažovaní sa do prípadu obžalovaný A. Y. snažil celú záležitosť ohľadne údajného nájdenia drogy vo vozidle poškodeného S. T. bagatelizovať s tým, že sa vlastne nič nestalo, že išlo o nedorozumenie, z čoho možno vyvodiť opodstatnený záver, že obžalovaný si uvedomil dôsledky svojho konania a snažil sa z prípadu vycúvať, pričom jeho povinnosťou ako veliteľa policajnej hliadky bolo v takom prípade ihneď oznámiť udalosť svojmu bezprostredne nariadenému riaditeľovi Obvodného oddelenia PZ Močenok Ing. N. X. a spísať o udalosti úradný záznam, čo však podľa výpovede Ing. N. X. neurobil, ktoré skutočnosti nasvedčujú tomu, že udalosť, na ktorej mal sám účasť, chcel utajiť. Rovnako poukázal na výpoveď poškodeného S. T., ktorý je síce jediným priamym usvedčujúcim dôkazom o účasti obžalovaného na spáchaní žalovaného skutku ale údaje v jeho výpovedi nepriamo potvrdzujú aj ďalší svedkovia a to W. T., Q. F., R. U. a D. Z.. Rovnako obsah prepisu záznamov odpočutých telefonických rozhovorom podľa názoru krajského prokurátora nepriamo dokazuje že obžalovaný o zastavení vozidla s poškodeným S. T. vopred vedel a sám bol účastný na spáchaní žalovaného skutku. Má za to, že tieto dôkazy v dostatočnej miere viny obžalovaného preukazujú a z uvedeného dôvodu preto navrhol zrušiť napadnutý rozsudok v oslobodzujúcom výroku ohľadom obžalovaného A. Y. a vec vrátiť okresnému súdu, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného R. U., tento napádal prvostupňový rozsudok v celom rozsahu a domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku a jeho oslobodenia spod obžaloby okresného prokurátora, nakoľko sa trestnej činnosti nedopustil.

Zástupca krajského prokurátora navrhol odvolaniu krajského prokurátora v celom rozsahu vyhovieť, pričom modifikoval odvolanie v tom smere, že rozsudok okresného súdu pokiaľ ide o oslobodzujúci výrok je nezákonný aj v tom smere, že okresný súd v oslobodzujúcom výroku neuviedol skutok, pre ktorý obžalovaného spod obžaloby krajského prokurátora oslobodzuje. Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného R. U., navrhol v prípade, že obžalovaný zotrvá na odvolaní v rozsahu čo do viny zamietnuť toto ako neprípustné vzhľadom na jeho vyhlásenie v zmysle § 257 Trestného poriadku a pokiaľ bude odvolanie modifikovať čo do trestu, toto navrhuje ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietnuť. Krajský súd na podklade podaných odvolaní podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto predchádzalo, a tak zistil, že len odvolanie krajského prokurátora je čiastočne dôvodné.

V prvom rade je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku veľmi podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov. Okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku veľmi podrobne rozoberá vo veci vykonané dôkazy, ktoré boli vykonané zákonným spôsobom a v tomto smere krajský súd nezistil žiadne pochybenia ani porušenia zákona.

Pokiaľ ide o samotné námietky krajského prokurátora, je potrebné uviesť, že s nimi nie je možné súhlasiť, nakoľko rozsudok súdu prvého stupňa a jeho odôvodnenie je skutočne veľmi vyčerpávajúce, pričom súd každý jeden dôkaz posúdil čo do svojho obsahu i rozsahu, ako i jeho dôkaznej hodnoty samostatne, ako i v spojitosti, v súvislosti s ostatnými dôkazmi, pričom rovnako starostlivo posúdil dôkazy po stránke vierohodnosti a motivácie, pričom skutkové závery súdu a hodnotenie dôkazov súdom je správne a má vnútornú konzistenciu a logickú štruktúru. V tomto smere preto argumentácia krajského prokurátora ohľadom nedostatočných úvahách okresného súdu neobstojí. V súvislosti s touto skutočnosťou krajský súd poukazuje na to, že dôkazy, na ktoré poukazuje krajský prokurátor v dôvodoch svojho odvolania, sú stále len v podobe podozrení a indícií, ktoré i podľa názoru krajského súdu nemôžu postačovať k vysloveniu jednoznačných záverov. Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyplýva, že dôkazy, na ktoré poukazuje aj krajský prokurátor pri svojom hodnotení okresný súd zhodnotil takým spôsobom, že tieto v žiadnom prípade netvorí takú vnútornú konzistentnú dôkaznú štruktúru, aby bolo možné na základe tejto rozhodnúť nepochybne o vine obžalovaného Y..

V súvislosti s touto skutočnosťou je potrebné poukázať na správne hodnotenie vykonaného dokazovania, keď okresný súd skonštatoval, že vo vzťahu k predmetnému skutku boli produkované tri skupiny dôkazov, ktoré okresný súd veľmi podrobne rozoberá. Prihliadal pri tom predovšetkým

na to, že ktoré z vyššie uvedených dôkazov sú akej právnej sily, akú majú výpovednú hodnotu a ktoré z týchto dôkazov je možné považovať za vierohodné. V tejto súvislosti poukazuje na výpoveď samotného obžalovaného Y., ale i obžalovaných J., T., X. a svedkov T. a S., ale i svedkyne R., ktorí jednoznačne vypovedali v prospech obžalovaného, ktoré výpovede okresný súd veľmi podrobne v dôvodoch napadnutého rozsudku rozvádza a ktoré výpovede zásadným spôsobom vinu obžalovaného spochybňujú. Jediným usvedčujúcim dôkazom i podľa názoru krajského súdu v tomto smere je výpoveď svedka poškodeného T., ktorý vypovedal v neprospech obžalovaného, z ktorej výpovede potom vychádzali výpovede svedkov F., Z. a U. . Pokiaľ ide o tretiu skupinu dôkazov, do tejto zaradil dôkazy, ktoré nepotvrzovali ani nevyvracali tvrdenia obžalovaného. Samostatne hodnotil výpoveď obžalovaného U. , ktorú osobitne okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku veľmi podrobne rozoberá a ktorú výpoveď jednoznačne vyhodnotil ako nedôveryhodnú, pričom v dostatočnej miere vysvetľuje, na základe ktorých skutočností k takémuto záveru dospel .Takéto úvahy okresného súdu podľa názoru krajského súdu majú svoje úplne opodstatnenie a plne korešpondujú s obsahom a výsledkom vykonaného dokazovania. Bolo by v tomto prípade len opakovaním vo veci vykonaných dôkazov a opisovaním dôvodov rozsudku okresného súdu ,ktorý skutočne v tomto smere je precízny veľmi podrobný a zaoberá sa každým dôkazom veľmi detailne , pričom každý jeden dôkaz v tomto smere je podrobne analyzovaný, na základe čoho potom okresný súd zoradil tieto dôkazy práve do týchto troch skupín. Z tohto teda jednoznačne vyplýva, že v danom prípade sú tu dôkazy navzájom proti sebe stojace, kde na jednej strane sú dôkazy, ktoré zásadným spôsobom spochybňujú vinu obžalovaného Y. a na druhej strane je tu skupina dôkazov v podobe výpovede poškodeného a nepriamo výpoveďami svedkov, ktorí z tejto výpovede vychádzajú, čo samo o sebe nasvedčuje tomu, že bolo potrebné zvažovať, ktorá z týchto skupín dôkazov má väčšiu výpovednú hodnotu a na základe ktorej bude možné objektívne vo veci rozhodnúť. V tomto smere krajský súd sa plne stotožňuje so závermi prvostupňového súdu v tom, že práve skupina dôkazov v podobe výpovede samotného obžalovaného podporená výpoveďami vyššie uvedených svedkov je skupinou dôkazov, ktorá značným spôsobom spochybňuje výsledky vykonaného dokazovania a vinu obžalovaného, nakoľko pochybnosti vyslovené vo výpovediach týchto svedkov sú tak zásadného charakteru, na základe ktorých nie je možné jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vinu obžalovaného preukázať. Všetky tieto úvahy okresného súdu sú veľmi podrobne rozvádzané v dôvodoch napadnutého rozsudku, a preto krajský súd v podrobnostiach poukazuje na správne a vyčerpávajúce dôvody prvostupňového rozsudku, ktoré si v celom rozsahu osvojuje.

Pokiaľ ide o samotné námietky krajského prokurátora, treba povedať, že tieto vychádzajú len z domnienok. Jediný dôkaz, na ktorý poukazuje krajský prokurátor v dôvodoch odvolania, je výpoveď samotného poškodeného T. , ktorého výpoveď však tak ako je vyššie uvedené stojí oproti výpoveďiam svedkov a obžalovaného, ktorý jeho vinu v tomto smere zásadne spochybnili a takýto dôkaz preto nemôže postačovať k vysloveniu jednoznačných záverov o vine. I ďalšie dôkazy, na ktoré krajský prokurátor v dôvodoch odvolania poukazuje v podobe ostatných svedkov, je potrebné považovať len za dôkazy, ktoré sú len v rovine dohadov a indícii.

Krajský súd na základe takto vykonaného dokazovania dospel k záveru, že okresný súd, pokiaľ ide o oslobodzujúci výrok napádaný krajským prokurátorom, postupoval správne v súlade so zákonom. Aj podľa názoru krajského súdu výsledky vykonaného dokazovania nepostačovali k vysloveniu jednoznačných záverov o vine obžalovaného a keďže vinu obžalovanému nebolo možné jednoznačne preukázať, správne postupoval, keď tohto spod obžaloby krajského prokurátora oslobodil.

Pochybením okresného súdu v tomto smere však bola skutočnosť, že pri vyhlásení rozsudku a pri písomnom vyhotovení rozsudku pochybil a postupoval v rozpore s ustanovením § 168 odsek 3 Trestného poriadku, pokiaľ v oslobodzujúcom výroku neuviedol aj skutok, pre ktorý obžalovaného spod obžaloby oslobodzuje, ktoré pochybenie okresného súdu však krajský súd reparoval tak, že zrušil napadnutý rozsudok a skutok, z ktorého obžalovaného oslobodil, doplnil vo výrokovej časti.

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného R. U., je potrebné poukázať na to, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie v zmysle § 257 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, kde nepoprel spáchanie skutkov v bodoch 3,4 a 5 uvedených v obžalobe, pričom zo zápisnice o hlavnom pojednávaní nepochybne vyplýva, že obžalovaný o následkoch takéhoto vyhlásenia bol v dostatočnej miere poučený a bol poučený aj v tom smere, že takéto vyhlásenie je neodvolateľné a nie je možné proti nemu podať odvolanie.

Vychádzajúc z vyššie uvedenej skutočnosti preto krajský súd odvolanie obžalovaného, pokiaľ ide o výroky ohľadom viny, nepreskúmaval, zaoberal sa len otázkou trestu a dospel k záveru, že okresný súd pri výmere trestu obžalovanému sa dôsledne riadil ustanovením § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona. Dôsledne zohľadnil stupeň spoločenskej nebezpečnosti konania u obžalovaného jeho doterajší spôsob života, prostredie, v ktorom žil a ako aj okolnosti prípadu, ako aj doznanie sa k spáchaniu činu,

pričom rešpektoval požiadavky zákona na zabezpečenie účelu trestu hlavne v smere preventívneho pôsobenia u obžalovaného a správne dospel k záveru, že výchovný a preventívny trest v dostatočnej miere splní sledovaný účel. Takto uložený trest krajský súd považoval za dostatočný a zodpovedajúci zákonu. Z uvedeného dôvodu preto odvolanie obžalovaného U. ako nedôvodné v zmysle § 319 odsek 1 Trestného poriadku zamietol.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností krajský súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.